

موضوع : سبک زندگی مهدوی

استاد ملایی

قسمت دوم

بسم الله الرحمن الرحيم

سلام بر قائم آل محمد و بر منتظرانش

اگر بخواهیم زندگی آدم‌ها را با هدفشان تفسیر کنیم و ترسیم کنیم، در یک جمله باید بگوییم: اگر آدم در زندگی خودش هدفی نداشته باشد، اصلاً برای او زندگی معنایی ندارد. اما داشتن هر هدفی، نشانه آدم بودن نیست. در عالم موجودات زیادی هستند، همه دارند زندگی می‌کنند، همه دارند زندگی می‌کنند؛ گیاهان دارند زندگی می‌کنند، حیوانات دارند زندگی می‌کنند.

تا الان به این فکر کردید که ما باید چطور زندگی کنیم و چه هدفی باید داشته باشیم در زندگی، تا به ما بگویند انسان؟ وگرنه اگر فرض بفرمایید، هدف از زندگی این باشد که ما، بهتر بخوریم، و از خوردنی‌های با کیفیت داشته باشیم، ما با یک گوسفند هیچ فرقی نداریم. انسان‌ها باید هدفی داشته باشند که مخصوص خودشان باشد.

نمی‌دانم شما چند بار ختم قرآن کردید یا نه، اما به این آیه وقتی رسیدید، شده یک بار فکر کنید که: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ بِمَا يُحْيِيكُمْ؛** یعنی ای کسانی که خدا را قبول دارید، ایمان دارید، باور به خدا دارید، بیایید دعوت خدا و ولی خدا، که در زمان رسول اکرم رسول اوست و در زمان رحلتش، جانشین او، وصی او و امام. بیایید دعوت این‌ها را اجابت کنید تا شما را زنده کنیم. شما برادر گرامی، شما خواهر گرامی، چه وقتی شده این آیه را بخوانید و این سؤال را از خودتان پرسید: مگر من مردم که خدا می‌خواهد مرا زنده کند؟ من زنده‌ام، من نفس می‌کشم، من تلاش می‌کنم، حرکت دارم، من حرف می‌زنم. مخاطب این آیه چه کسی است؟ مخاطب این آیه ما هستیم. خدای متعال می‌فرماید: بیایید می‌خواهیم شما را زنده کنیم، این چه زندگی است! معلوم می‌شود آن چیزی که در ذهن ما، در این چند سال عمر شکل گرفته، یک حیات گیاهی و نهایتاً یک حیات حیوانی است. ما زنده‌ایم به زندگی گیاهی و آثار و علایم زندگی حیوانی داریم، و به خاطر همین فکر می‌کنیم زنده‌ایم. و وقتی خدای متعال می‌فرماید: دعوت من و ولی من را اجابت کنید تا

شما را زنده کنم، اصلاً به این آیه فکر نمی‌کنیم، یا اگر فکر کنیم، اعتراض می‌کنیم که مگر ما مُرده‌ایم که امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) می‌خواهد بیاید ما را دعوت کند، ما را زنده کند؟ چه چیزی می‌خواهم بگویم به شما؟ منتظران حضرت می‌خواهم بگویم: که یک بار بنشینیم و به هدف زندگی‌مان فکر کنیم؛ آیا هدفمان هدف انسانی است؟ و برای رسیدن به آن هدف انسانی چه راهی وجود دارد؟ آیا غیر از اجابت دعوت خالق ما و خلیفه خالق ما و امام و رهبر ما امکان دارد که ما زنده شویم؟ اگر کمی درنگ کنیم، اگر کمی داشته‌هایمان را ببینیم، می‌بینیم که ما با داشته‌های خودمان نمی‌توانیم به آنچه که لایقمان است برسیم. بیاییم انسان باشیم، انسان؛ و انسان کسی است که بنشیند، فکر کند به آینده خودش، به هدف خودش. هدفی بگذارد که لایق یک انسان است. شاید این گامی باشد برای این که ما به دعوت امام زمانمان لَبیک بگوییم.

والسلام علیکم ورحمه الله